

**Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 18 juli 2007 —
Commissie van de Europese Gemeenschappen/Groothertogdom Luxemburg**

(Zaak C-61/07) ⁽¹⁾

(Niet-nakoming — Bewakingssysteem voor uitstoot van broeikasgassen — Uitvoering van Protocol van Kyoto)

(2007/C 211/19)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Commissie van de Europese Gemeenschappen (vertegenwoordigers: U. Wölker en J.-B. Laignelot, gemachtigden)

Verwerende partij: Groothertogdom Luxemburg (vertegenwoordiger: C. Schiltz, gemachtigde)

Voorwerp

Niet-nakoming — Verzuim om binnen de gestelde termijn het verslag in te dienen dat de informatie verstrekt die is bedoeld in artikel 3, lid 2, van beschikking nr. 280/2004/EG van het Europees Parlement en de Raad van 11 februari 2004 betreffende een bewakingssysteem voor de uitstoot van broeikasgassen in de Gemeenschap en de uitvoering van het Protocol van Kyoto (PB L 49, blz. 1) — Informatie over nationale prognoses inzake de emissie van broeikasgassen en over de ter beperking en/of vermindering van deze emissies genomen maatregelen

Dictum

1) *Door de informatie die wordt vereist door artikel 3, lid 2, van beschikking nr. 280/2004/EG van het Europees Parlement en de Raad van 11 februari 2004 betreffende een bewakingssysteem voor de uitstoot van broeikasgassen in de Gemeenschap en de uitvoering van het Protocol van Kyoto, niet mee te delen, is het Groothertogdom Luxemburg de krachtens deze bepaling op hem rustende verplichting niet nagekomen.*

2) *Het Groothertogdom Luxemburg wordt verwezen in de kosten.*

⁽¹⁾ PB C 95 van 28.4.2007.

**Arrest van het Hof (Zevende kamer) van 12 juli 2007 —
Commissie van de Europese Gemeenschappen/Koninkrijk België**

(Zaak C-90/07) ⁽¹⁾

(Niet-nakoming — Richtlijn 2004/12/EG — Verpakking en verpakkingsafval — Niet-omzetting binnen gestelde termijn)

(2007/C 211/20)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Commissie van de Europese Gemeenschappen (vertegenwoordigers: M. Konstantinidis en J.-B. Laignelot, gemachtigden)

Verwerende partij: Koninkrijk België (vertegenwoordiger: S. Raskin, gemachtigde)

Voorwerp

Niet-nakoming — Niet-vaststelling binnen de gestelde termijn van de bepalingen die nodig zijn om te voldoen aan Richtlijn 2004/12/EG van het Europees Parlement en de Raad van 11 februari 2004 tot wijziging van Richtlijn 94/62/EG betreffende verpakking en verpakkingsafval (PB L 47, blz. 26)

Dictum

1) *Door niet alle wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen vast te stellen die nodig zijn om te voldoen aan Richtlijn 2004/12/EG van het Europees Parlement en de Raad van 11 februari 2004 tot wijziging van Richtlijn 94/62/EG betreffende verpakking en verpakkingsafval, is het Koninkrijk België de krachtens deze richtlijn op hem rustende verplichtingen niet nagekomen.*

2) *Het Koninkrijk België wordt verwezen in de kosten van de procedure.*

⁽¹⁾ PB C 95 van 28.4.2007.

**Beroep ingesteld op 27 april 2007 — Commissie van de
Europese Gemeenschappen/Franse Republiek**

(Zaak C-220/07)

(2007/C 211/21)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Commissie van de Europese Gemeenschappen (vertegenwoordigers: J.-P. Keppenne en M. Shotter, gemachtigden)

Verwerende partij: Franse Republiek

Conclusies

- vast te stellen dat de Franse Republiek bij de omzetting in nationaal recht van de bepalingen betreffende de aanwijzing van ondernemingen die het aanbieden van de universele dienst kunnen waarborgen, de verplichtingen niet is nagekomen die op haar rusten krachtens de artikelen 8, lid 2, 12 en 13 van alsook bijlage IV bij de „universeledienstrichtlijn” 2002/22/EG ⁽¹⁾;
- de Franse Republiek te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Met haar beroep verwijt de Commissie verweerster, zakelijk wegegeven, dat zij Richtlijn 2002/22 onjuist heeft uitgevoerd, voor zover in de Franse wettelijke regeling wordt bepaald dat iedere exploitant die in staat is om de universele dienst aan te bieden op het gehele nationale grondgebied, kan worden belast met de aanbidding van een onderdeel van deze universele dienst. Een dergelijke bepaling is in strijd met zowel het non-discriminatiebeginsel van artikel 8, lid 2, van de aangehaalde richtlijn, als de beginselen van rendabiliteit en doeltreffendheid die voortvloeien uit de artikelen 8, 12, en 13 van alsook uit bijlage IV bij deze richtlijn, aangezien zij a priori de marktdeelnemers uitsluit die de aanbidding van de universele dienst niet op het gehele nationale grondgebied kunnen waarborgen. Ofschoon de richtlijn op zich niet de mogelijkheid uitsluit dat in fine een enkele exploitant wordt aangewezen die het gehele grondgebied moet bestrijken, verplicht zij de lidstaten hoe dan ook om vooraf een open procedure te volgen die voldoet aan de criteria van artikel 8, lid 2, van de richtlijn, teneinde te waarborgen dat de eventuele aanwijzing van één exploitant wel degelijk de meest doeltreffende en rendabele oplossing is.

⁽¹⁾ Richtlijn 2002/22/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 maart 2002 inzake de universele dienst en gebruikersrechten met betrekking tot elektronische-communicatienetwerken en -diensten (Universeledienstrichtlijn) (PB L 108, blz. 51).

Beroep ingesteld op 1 juni 2007 — Commissie/Groothertogdom Luxemburg

(Zaak C-263/07)

(2007/C 211/22)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Commissie van de Europese Gemeenschappen (vertegenwoordigers: A. Alcover San Pedro en J.-B. Laignelot, gemachtigden)

Verwerende partij: Groothertogdom Luxemburg

Conclusies

- vast te stellen dat het Groothertogdom Luxemburg door de artikelen 9, lid 4, en 13, lid 1, alsook bijlage I bij richtlijn 96/61/EG van de Raad van 24 september 1996 inzake geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging ⁽¹⁾ niet correct om te zetten, de krachtens deze richtlijn op hem rustende verplichtingen niet is nagekomen;
- het Groothertogdom Luxemburg te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De Commissie baseert haar beroep op drie grieven.

Met haar eerste grief verwijt zij verweerster artikel 9, lid 4, van Richtlijn 96/61 onjuist te hebben omgezet, voor zover zij de — correcte — definitie van „beste beschikbare technieken” heeft aangevuld met een vermelding betreffende de „overdreven kosten” van deze technieken, die niet in de richtlijn is vermeld. Als beste beschikbare technieken gelden volgens de richtlijn namelijk weliswaar technieken die op zodanige schaal zijn ontwikkeld dat zij economisch en technisch haalbaar in de betrokken industriële context kunnen worden toegepast, maar op basis van de richtlijn kunnen niet systematisch de technieken worden uitgesloten waarvan de toepasselijkheid en de beschikbaarheid overdreven kosten bij verwijzing naar ondernemingen van dezelfde sector of van een soortgelijke middelgrote en economisch gezonde sector zouden meebrengen. Dergelijke preciseringen gaan verder dan hetgeen waarin de richtlijn in dit opzicht voorziet.

Met haar tweede grief verwijt de Commissie verweerster de draagwijdte van de verplichting van toetsing en bijstelling van de vergunningsvoorwaarden van artikel 13, lid 1, van de richtlijn te hebben beperkt, aangezien een dergelijke toetsing krachtens de nationale omzettingbepalingen slechts in drie nauwkeurige omstandigheden of bij „behoorlijk gemotiveerde” noodzaak zou worden verricht. Deze bewoordingen zijn opnieuw restrictiever dan die van de richtlijn, die alleen verwijst naar een „geregelde” toetsing en naar bijstelling, „zo nodig”, van de vergunningsvoorwaarden.

Met haar derde grief verwijt de Commissie verzoekster bijlage I bij de richtlijn onjuist te hebben omgezet voor zover in de nationale maatregelen tot omzetting van de richtlijn sprake is van „verwarmingsinstallaties met een hoeveelheid vrijkomende warmte van meer dan 50 MW” en niet zoals in categorie 1.1. van voormelde bijlage van „stookinstallaties met een hoeveelheid vrijkomende warmte van meer dan 50 MW”. Deze laatste categorie is ruimer dan die van de verwarmingsinstallaties alleen.

⁽¹⁾ PB L 257, blz. 26.